

NOTA

RECLAME

BELEID

INHOUD

	blz.
I. Inleiding	2
II. Beschermd Stadsgezicht	3
1. Algemeen	3
2. Architectonische benadering	3
III. Wetgeving en vergunningstelsel	4
IV. Reclame c.a. binnen het beschermd stadsgezicht	5
1. Algemeen	5
2. Richtlijnen	5
3. Zonwering	6
4. Vlaggen, vanen, spandoeken	7
5. Rolluiken	7
V. Reclame buiten het beschermd stadsgezicht	8
1. Reclame buiten het beschermd stadsgezicht	8
2. Reclame langs ontsluitingswegen en snelwegen	8
VI. Artikelen	9-12
VII. Slot	12

I. Inleiding

Het Hattemse (historische) beschermd stadsgezicht, dat haar aantrekkelijkheid o.a. ontleent aan de historische bebouwing, de betrekkelijk geringe omvang en de bescheiden afmeting in de straatprofilering, legt beperkingen op aan de reclame in kwantitatief opzicht, maar stelt ook hoge eisen aan de vormgeving.

Het aantal reclames in het beschermd stadsgezicht neemt de laatste jaren sterk toe. Daarnaast zijn –niet in het minst dankzij de voortschrijdende techniek- ook wezenlijke veranderingen te bespeuren in de vorm en afmetingen van de reclame-objecten. De reclames worden groter, soms agressiever en vaak van een verlichting voorzien. Eveneens wordt in toenemende mate gebruik gemaakt van zonwering (met reclameteksten), vlaggen, vanen enz.

Het in deze nota voorgestelde beleid voorziet in een toetsingskader om de ontwikkelingen beter te kunnen reguleren en te sturen, alsmede om ongewenste ontwikkelingen tegen te kunnen gaan.

Een tweede aanleiding tot het opstellen van onderhavige nota is voortgekomen uit beroepszaken, die hebben gediend bij de Commissie voor de bezwaarschriften. Deze commissie heeft aangedrongen op het formuleren van beleid met betrekking tot reclame teneinde de beoordeling van het bezwaarschrift zoveel als mogelijk te kunnen objectiveren.

Ook stellen duidelijke voorschriften de ondernemer en reclamefabrikant in staat zich bij het ontwerpen van de reclame te bewegen binnen de grenzen die vastgelegd zijn, een helderheid waar alle partijen bij zijn gebaat.

Ook de reclame buiten het beschermd stadsgezicht zal vervolgens in deze nota worden behandeld.

Tenslotte zal in hoofdstuk III een opsomming worden gegeven van alle in deze nota behandelde onderdelen, op grond van welke wet of verordening een vergunning nodig is en welke instantie/commissie ons daaromtrent adviseert.

II. Beschermd Stadsgezicht

1. Algemeen

In het beschermde stadsgezicht spelen tegenstrijdige belangen een rol. Aan de ene kant dient op een zo goed mogelijke wijze het monumentale karakter te worden beschermd en aan de andere kant is het voor de ondernemer van belang om reclame te voeren. Uiteraard bestaat er spanning tussen beide belangen, maar eveneens kan worden gesteld dat er van een onderlinge afhankelijkheid sprake is. Een historische binnenstad zal door starheid vanwege de (te grote) zorg voor het behoud op den duur haar functie verliezen. Anderzijds echter functioneert het beschermde stadsgezicht juist door de historische kwaliteiten. Het winkelend publiek komt graag naar de binnenstad vanwege de concentratie van winkels, horeca en dienstverlening in een cultuurhistorische omgeving. Oude historische stadscentra hebben hierbij een voorsprong door hun bijna “natuurlijke” gezelligheid en spontane sfeer die het “recreatief winkelen” een extra dimensie geven.

2. Architectonische benadering

Veel van de winkel-, horeca- en kantoorfuncties zijn gevestigd in panden die van oorsprong een woonhuisfunctie vervulden of een winkelfunctie hadden van een veel bescheidener schaal dan thans het geval is. Zeker voor wat betreft het exterieur is het woonhuiskarakter op de verdieping vaak behouden gebleven. Bij reclametoepassingen moet daarom (begane grond: winkel, verdieping: wonen) gestreefd worden naar een verantwoorde oplossing bij deze cultuurhistorische panden.

Reclametoepassingen en zeker lichtreclames aan historische panden in een historische monumentale omgeving hebben de neiging snel storend te worden. Omdat bij het ontwerpen van monumenten en de oude beeldbepalende gebouwen geen rekening kon worden gehouden met het mogelijk aanbrengen van de in onze tijd gebruikelijke reclames (die echter wel onderdeel zijn van het transformatieproces in het beschermde stadsgezicht) zal zeer zorgvuldig te werk moeten worden gegaan. Reclames vragen vanuit hun functie aandacht en als toevoeging aan de architectuur gaan zij als zelfstandig element daarin meespelen.

III. Wetgeving en vergunningstelsel

Om de leesbaarheid van deze nota te verhogen wordt in het onderstaande een overzicht gegeven welke wetten of verordeningen van kracht zijn en eventueel worden, op basis waarvan een vergunning dient te worden aangevraagd.

Bij deze opsomming zijn dus alle in deze nota genoemde onderdelen opgenomen (reclame, rolluiken, zonwering, vlaggen, vanen en spandoeken).

- 1. Reclame bij een gemeentelijk- of rijksmonument.**
Hiervoor moet een monumentenvergunning worden aangevraagd, alsmede een bouwaanvraag.

* Monumentenwet
* Woningwet
- 2. Reclame bij gebouwen niet zijnde een gemeentelijk- of rijksmonument.**
Hiervoor dient op grond van de APV een vergunning te worden aangevraagd.

* Alg. Plaatselijke Verordening
- 3. Reclame bij een onroerend goed (niet op of aan een gebouw).**
Hiervoor dient op grond van de APV een vergunning te worden aangevraagd.

* Alg. Plaatselijke Verordening
- 4. Rolluiken en zonweringen.**
Gemeentelijke- en rijksmonumenten: bouwvergunning noodzakelijk.

* Monumentenwet
* Woningwet

Gebouwen geen gem. of rijksmonumenten: volstaan kan worden met een "melding".
De aanvraag moet echter wel voldoen aan redelijke eisen van welstand.

* Woningwet/Bouw besluit
* Bouwverordening
- 5. Vlaggen en vanen (binnen het besch. stadsgezicht).**
Voor vlaggen, vanen en spandoeken zal een vergunning nodig zijn in het kader van de Alg. Plaatselijke Verordening. De aanvraag moet voldoen aan redelijke eisen van welstand.

* Alg. Plaatselijke Verordening

Vlagen en vanen buiten het beschermde stadsgezicht zijn "vrij".

De hierboven genoemde objecten (reclame, rolluiken, zonwering, vlaggen, vanen en spandoeken), en eventueel meldingen, moeten voldoen aan "redelijke eisen van welstand". De advisering hieromtrent geschiedt, voorzover van een vergunning of een melding (met betrekking tot welk onderwerp dan ook) **binnen het beschermde stadsgezicht** sprake is, door de monumentencommissie.

Voor aanvragen die betrekking hebben op monumenten (rijks of gemeentelijk) **buiten** het beschermde stadsgezicht, wordt eveneens geadviseerd door de monumentencommissie. Alle andere aanvragen buiten het beschermde stadsgezicht worden van een advies voorzien door de welstandscommissie (het Gelders Genootschap).

IV Reclame c.a. binnen het beschermd stadsgezicht

1. Algemeen

Naast de reclames binnen het beschermd stadsgezicht zullen in dit hoofdstuk tevens de richtlijnen worden behandeld die betrekking hebben op zonweringen, vlaggen, vanen en rolluiken.

2. Richtlijnen reclames

bij het opstellen van de nieuwe voorschriften is met het onderstaande rekening gehouden. Reclame moet optimaal worden afgestemd op het stadsbeeld en de architectuur van de individuele panden. Dat betekent dat aan reclame qua hoeveelheid, omvang en vormgeving hoge eisen moet worden gesteld, die tevens beperkingen kunnen inhouden om wildgroei te voorkomen. Dit houdt in dat standaardreclames, de zgn. huisstijl niet zondermeer kunnen worden toegepast. Als regel zal een afstemming op de specifieke situatie in het beschermd stadsgezicht noodzakelijk zijn. zijn bij de (oude) historische panden reeds specifieke reclamemogelijkheden aanwezig (zoals koofborden en reclamevelden), dan is dat de aangewezen plaats voor de reclame.

In het navolgende worden de belangrijkste aandachtspunten genoemd die van belang zijn voor het aanscherpen van beleid en voor het samenstellen van toetsingscriteria op het gebied van redelijke eisen van welstand.

Er wordt in het onderstaande onderscheid gemaakt tussen reclameobjecten plat (vlak) op de gevel en reclameobjecten haaks op de gevel van gebouwen.

- Lichtbakken plat (vlak) op de gevel dienen niet geaccepteerd te worden. zo wordt voorkomen dat storende lichtvlakken worden toegevoegd die niet geïntegreerd kunnen worden in de gevoelige architectuur en/of omgeving. In plaats van deze enkelzijdige lichtbakken kunnen losse letters van passende afmeting, kleur en uitvoering worden toegepast. Een uitzondering kan worden gemaakt voor een bescheiden, plat op de gevel aangebracht verlicht logo.
- Lichtbakken haaks op de gevel kunnen worden geaccepteerd binnen bepaalde maatverhoudingen en afhankelijk van de plaats op of aan de gevel. De lichtbakken mogen maximaal 70 cm buiten de gevel steken en dienen in hoogte beperkt te blijven tot 90 cm.
- Reclameobjecten moeten beperkt blijven tot het gevelvlak dat betrekking heeft op de begane grond. Hoger aangebrachte reclameobjecten overheersen te sterk en zijn storend voor de eventuele woonfunctie op de verdieping.
- Reclameobjecten dienen zoveel mogelijk nabij de hoofdtoegang te worden aangebracht.
- Reclameobjecten plat (vlak) op de gevel mogen in de regel geen grotere breedte beslaan dan in totaal $\frac{1}{4}$ van de gevelbreedte.

- Reclameobjecten op zijgevels die hun gesloten karakter bewaard hebben, dienen beperkt te blijven tot een incidentele toevoeging van relatief geringe omvang.
- Reclameobjecten dienen niet alleen te zijn afgestemd op de architectuur van het pand waartoe zij behoren en op het stadsbeeld, zij dienen ook een eigen kwaliteit te hebben qua vormgeving, materiaaltoepassing, kleurstelling, lay-out en typografie.
- Bij eigentijdse pui-invullingen en nieuwbouw in de historische omgeving zal gekeken moeten worden naar de totale architectuur, waarbij reclameobjecten een volledig geïntegreerd onderdeel moeten vormen van het architectonische concept. In dat geval kunnen zij zelfs kwaliteit toevoegen aan het gevelbeeld.

3. Zonwering/luifels.

zonwering b.v. in de vorm van zonneschermen of markiezen kunnen door hun vorm, kleur, opschriften enz. in hoge mate het straatbeeld bepalen en de architectuur van een pand verstoren.

- zonwering met qua vorm, grootte en kleur met inbegrip van de ophang- of bevestigingsconstructie zijn afgestemd op de architectuur van het onderhavige pand. Dit geldt zowel voor de toestand wanneer de zonwering is uitgerold al wanneer deze is ingerold. In het algemeen gaat het erom dat zonwering duidelijk als zodanig herkenbaar is. Essentieel voor zonwering is dat deze ingerold kan worden en daardoor een semi-permanent karakter heeft. Is inrollen niet mogelijk dan krijgt de zonwering het karakter van een permanente luifel of overkapping en dient dan ook als zodanig te worden beoordeeld.
- zonwering dient te voldoen aan verkeerstechnische aspecten met betrekking tot de maat en de oversteek, de vrije hoogte ten opzichte van het straatpeil en dergelijke. Zonneschermen moeten worden aangebracht boven het voor voetgangers bestemde gedeelte van de weg, mits geen onderdeel zich minder dan 2,20 meter boven dat gedeelte bevindt en geen onderdeel van het scherm, in welke stand dat ook staat, zich op minder dan 0,50 meter van het voor het rijverkeer bestemde gedeelte van de weg bevindt en geen onderdeel verder dan 1,50 meter buiten de opgaande gevel reikt.
- zonwering (uitgevoerd als een constructie) dient niet meerdere kozijnen te overspannen.
- Zonwering bestaande uit glimmend kunststof moet, zeker binnen het beschermde stadsgezicht, worden geweerd, omdat zij detoneren in het straatbeeld.

4. Vlaggen, vanen, spandoeken.

Het fenomeen vlaggen/vanen wordt bij sommige panden zeer overheersend. Er zijn panden waar men “door de vlaggen het pand niet meer ziet”. Dit betekent dat het aanbrengen van vlaggen/vanen/spandoeken kan leiden tot een verstoring van het architectonische gevelbeeld (versluiering van monumentale panden) en eveneens kan leiden tot een uit de toon vallende situatie in de omgeving. Ook vlaggen/vanen/spandoeken worden getoetst aan redelijke eisen van welstand en voor het aanbrengen hiervan dient vergunning te worden aangevraagd. Dit geldt ook voor spandoeken.

5. Rolluiken

- Gestreefd dient te worden naar een bepaalde openheid ten aanzien van rolluiken (rolhekken), dus geen dichte luiken, dit ter voorkoming dat winkelstraten en individuele panden een grimmig en (voor de winkelstraten) weinig (verblijfs) vriendelijk karakter krijgen ofwel een gevoel van sociale onveiligheid oproepen.
- Rolluiken bij ramen moeten, zo mogelijk, aan de binnenzijde worden aangebracht.
- Rolluiken zullen als regel aan de buitenzijde van de gevel niet storen als de bak met geleidingen binnen de neggen van de vensters blijft.
- De bak met geleidingen moet van beperkte afmetingen zijn en, voorzover niet anders mogelijk, weinig buiten de gevel steken.
- Bij getoogde ramen moet voorts een passende aansluiting van de bak aan de vensterbogen worden gemaakt.
- Het materiaal en de kleur van het gehele rolluik moet worden afgestemd op het pand en zijn omgeving.

V. Reclame buiten het beschermde stadsgezicht

1. Reclame buiten het beschermde stadsgezicht.

voor dit gebied geldt , dat reclameobjecten moeten voldoen aan redelijke eisen van welstand c.q. niet ontsierend mogen zijn voor de omgeving. Deze verzoeken om vergunning worden tot op heden voor wat betreft redelijke eisen van welstand beoordeeld door het Gelders Genootschap, behoudens reclameobjecten op of aan rijks- of gemeentelijke monumenten in dit gebied, die qua welstand worden beoordeeld door de Gemeentelijke monumenten Commissie. M.b.t. deze reclames zijn tot op heden geen welstandscriteria beschikbaar, maar wordt de beoordeling overgelaten aan de deskundigheid van de commissies. Ook ten aanzien hiervan stellen wij ons voor nadere richtlijnen qua welstand aan de APV en Bouwverordening toe te voegen.

2. Reclame langs ontsluitingswegen en snelwegen.

Reclames werden tot op heden altijd geweerd op basis van een gegroeid, maar nog steeds niet formeel vastgesteld beleid. Een eerste vereiste met betrekking tot de functie van reclame en het bijbehorende bedrijf. Bij een vrije plaatsing van reclameobjecten langs wegen in weilanden is van deze relatie geen sprake. Reclameobjecten die bedoeld zijn om van ver reeds te worden opgemerkt, zonder enige relatie met wat dan ook, zijn in deze gevallen onaanvaardbaar. Bovendien kunnen dergelijke reclameobjecten op hun specifieke locatie op een hinderlijke manier de zichtlijn doorbreken, of het vrije uitzicht op openbaar groen wegnemen, of vanwege de verkeerssituatie hinder veroorzaken. Het ontbreken van enige (visuele) relatie tussen reclameobject en gebouw/grond is daarom de belangrijkste reden dat dergelijke reclameobjecten niet voldoen aan redelijke eisen van welstand.

VI. Artikelen

- 1) Onder een reclameobject wordt verstaan elk middel dat wordt gebruikt voor handelsreclame, alsmede elk opschrift in de vorm van: inschrift, aankondiging, beschildering, uitbeelding en andere opschrift.

Onder een zelfstandig pand wordt verstaan een gebouw met een eigen zelfstandige (esthetisch/bouwkundig) voorgevel, een gebouw kan als zodanig bestaan uit verschillende zelfstandige panden.

- 2) Maximaal toelaatbare reclame aan of op een zelfstandig pand:
 - a) maximaal twee reclameobjecten bij een breedte van een zelfstandig pand tot 5,00 meter;
 - b) maximaal drie reclameobjecten bij een zelfstandig pand met een breedte van het zelfstandige pand van meer dan 5,00 meter tot een breedte van het zelfstandige pand van 10,00 meter;
 - c) maximaal vier reclameobjecten bij zelfstandige panden met een grotere breedte van het zelfstandige pand dan 10,00 meter;
 - d) een reclameobject of reclameobjecten gezamenlijk vlak/plat op de gevel mag/mogen gezamenlijk niet breder zijn dan $\frac{1}{4}$ van de breedte van de gevel van elk zelfstandig pand;
 - e) per zelfstandig pand maximaal één vlag of vaan: oppervlakte per vlag maximaal 1,5 m² en per vaan 0,75 m².
- 3) Bij de beoordeling of een reclameobject voldoet aan redelijke eisen van welstand wordt acht geslagen op de volgende aspecten:
 - a) de aanvaardbaarheid van het reclameobject in relatie tot de karakteristiek van de aanwezige bebouwing, de openbare ruimte, het landschap dan wel de stedenbouwkundige context;
 - b) massa, structuur, maat, schaal, detaillering, materiaalkeuze en kleurstelling;
 - c) samenhang tussen het reclameobject en de samenstellende delen van het gebouw waarop, waaraan, of in de onmiddellijke nabijheid waarvan het reclameobject wordt aangebracht;
 - d) een reclameobject dient technisch en visueel optimaal te worden aangepast aan het gebouw en/of ingepast in de omgeving;
 - e) het aantal, de grootte en de soort van de per gebouw toelaatbare reclameobjecten is afhankelijk van de afmeting, de schaal, de structuur en de aard van het gebouw, alsmede van het reclameobject;
 - f) een buiten het gevelvlak uitstekend reclameobject dient als regel niet hoger te worden aangebracht dan de architectonische scheiding van de begane grond en de 1^e verdieping;
 - g) er moet een relatie bestaan tussen de gevoerde reclame en het bijbehorende bedrijf of instelling;
 - h) een reclameobject dient slechts in bescheiden mate buiten de gevel uit te steken (niet alleen de maximale maat haaks op de gevel, maar ook de oppervlakte en de mate van eventuele transparantie, zijn van belang);

- 4) Bij de beoordeling of een reclameobject binnen het beschermd stadsgezicht voldoet aan redelijke eisen van welstand wordt, naast het onder artikel 3 genoemde, tevens acht geslagen op de volgende aspecten:
 - a) waar sprake is van keuze dient men het reclameobject - in hoofdzaak – te richten naar de belangrijke straat; ook los daarvan dient aan de minder belangrijke straten het reclameobject bescheiden te zijn;
 - b) een reclameobject dient in de regel direct aan te sluiten op de bijbehorende (winkel) pui;
 - c) een reclameobject dient aan te sluiten bij de architectonische schaal van de gevel en bij de architectonische karakteristiek van het gevelvlak;
 - d) uitgaande van de afmeting, de schaal, de structuur en de aard van het gebouw, het profiel en de breedte van de straat wordt van geval tot geval bepaald hoever een reclameobject uit het gevelvlak mag steken, met dien verstande dat een reclameobject (inclusief bevestiging) ten hoogste 70 centimeter buiten het gevelvlak mag uitsteken en hooguit 90 centimeter hoog mag zijn (niet alleen de maximale maat haaks op de gevel, maar ook de oppervlakte en de maat van eventuele transparantie, zijn van belang);
 - e) huisstijlreclame (objecten) wordt niet zonder meer geaccepteerd en dient te worden aangepast aan c.q. te worden ingepast in de architectuur van het pand en de betreffende omgeving.

- 5) Als reclameobject dat niet voldoet aan redelijke eisen van welstand, wordt aangemerkt, elk reclameobject:
 - a) langs ontsluitingswegen en snelwegen;
 - b) dat niet loodrecht op of niet evenwijdig aan en vlak/plat tegen de gevel is geplaatst binnen het beschermd stadsgezicht;
 - c) met verticaal aangebrachte belettering in het beschermd stadsgezicht;
 - d) zijnde een enkelzijdige lichtbak binnen het beschermd stadsgezicht (vlak/plat op de gevel);
 - e) geplaatst op een dak;
 - f) als lichtrefexbord;
 - g) dat aangebracht is tegen, aan of op een terras, tenzij het reclame object van beperkte omvang is en overigen voldoet aan artikel 3 of 4;
 - h) dat niet in relatie staat tot de functie van het onroerend goed.

- 6) Een vergunning als bedoeld in artikel 4.7.2. lid 1 van de APV/een bouwvergunning als bedoeld in artikel 40, lid 1 van de Woningwet/een melding bouwvoornemen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van de Woningwet wordt geweigerd:
 - a) indien niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2 en/of zich de situatie voordoet zoals omschreven in artikel 5;
 - b) indien het reclameobject, zowel op zichzelf als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, in strijd is met redelijke eisen van welstand; een en ander op grond van de beoordeling zoals gegeven in artikel 3 en/of 4 van deze nota;
 - c) in het belang van de verkeersveiligheid;
 - d) in het belang van de voorkoming of in de nabijheid gelegen onroerend goed.

- 7) Het is binnen het beschermde stadsgezicht de rechthebbende op een onroerend goed alsmede de hoofdgebruiker van die zaak verboden zonder vergunning als bedoeld in artikel 4.7.2. lid 1 van de APV deze zaak of een voor het aanbrengen van een vlag, een vaan of een spandoek als reclameobject, dat vanaf de openbare weg of vanaf een andere voor het publiek toegankelijke plaats zichtbaar is.
- 8) Onder een vlag wordt verstaan een rechthoekig stuk doek van een lichte (kunst) stof in een bepaalde kleur of verschillende kleuren al of niet met opschrift, gevoerd aan een lijn of een stok. Onder een vaan wordt verstaan een stuk doek van een lichte (kunst) stof in een bepaalde kleur of verschillende kleuren al of niet met opschrift, gevoerd aan een lijn of een stok, dat in vorm afwijkt van een vlag. Onder een spandoek wordt verstaan een rechthoekig stuk doek van lichte (kunst) stof in ene bepaalde kleur of verschillende kleuren al of niet met opschrift, gevoerd aan een lijn.
- 9) Bij de beoordeling of een vlag, een vaan of een spandoek voldoet aan redelijke eisen van welstand wordt acht geslagen op de volgende aspecten:
- a) de aanvaardbaarheid van een vlag, een vaan en een spandoek in relatie tot de karakteristiek van de aanwezige bebouwing, de openbare ruimte, het landschap dan wel de stedenbouwkundige context;
 - b) massa, structuur, maat, schaal, detaillering, materiaalkeuze en kleurstelling;
 - c) een vlag, een vaan en een spandoek dient visueel optimaal te worden afgestemd aan het gebouw en/of ingepast in de omgeving;
 - d) de samenhang tussen vlaggen, vanen en spandoeken zowel op zichzelf als in onderlinge relatie met elkaar en de samenstellende delen van het gebouw waarop, waaraan, of in de onmiddellijke nabijheid waarvan vlaggen, vanen en spandoeken worden aangebracht.
- 10) Een vergunning als bedoeld in artikel 7 wordt geweigerd:
- a) indien de vlag, de vaan of het spandoek, zowel op zichzelf, als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan in strijd is met redelijke eisen van welstand; een en ander op grond van de beoordeling zoals gegeven in artikel 9 van deze nota;
 - b) in belang van de verkeersveiligheid;
 - c) in het belang van voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van het in of in de nabijheid gelegen onroerend goed.
- 11) Zonwering en rolluiken.
- Bij de beoordeling of een zonwering/rolluik voldoet aan redelijke eisen van welstand wordt acht geslagen op de volgende aspecten:
- a) de aanvaardbaarheid in relatie tot de karakteristiek van de reeds aanwezige bebouwing, de openbare ruimte, het landschap dan wel de stedenbouwkundige context;
 - b) massa, structuur, maat en schaal, detaillering, materiaalkeuze en kleurstelling;
 - c) samenhang met het bouwwerk of de bouwwerken voor wat betreft de onderlinge relatie tussen de samenstellende delen daarvan;
 - d) een rolluik wordt in principe aan de binnenzijde van de pui aangebracht;

- e) indien een rolluik toch aan de buitenzijde wordt aangebracht, dient de bak met de geleidingen binnen de neggen van de vensters te blijven, terwijl de bak dan bovendien van beperkte afmetingen moet zijn en slechts weinig buiten de gevel mag steken, dat wil eveneens zeggen dat een rolluik niet meerdere puien mag overspannen, laat staan meerdere panden;
- f) bij een rolluik aangebracht aan de buitenzijde van de pui dient een passende aansluiting van de bak aan eventuele vensterbogen te worden gerealiseerd;
- g) een rolluik toe te passen binnen het beschermd stadsgezicht dient een minimale openheid te hebben van 75 %;
- h) de vorm, de grootte en de kleur van zonwering, met inbegrip van de ophang- of bevestigingsconstructie, moet zijn afgestemd op de architectuur van het pand, dit geldt zowel voor de toestand wanneer de zonwering is uitgerold als wanneer deze is ingerold;
- i) een zonwering dient te kunnen worden ingerold, daar anders geen sprake meer is van een zonwering, maar van een permanente luifel of overkapping;
- j) in strijd met redelijke eisen van welstand is in elk geval zonwering binnen het beschermd stadsgezicht dat bestaat uit glimmende kunststof;
- k) zonwering moet worden aangebracht boven het voor voetgangers bestemde gedeelte van de weg en mits geen onderdeel zich minder dan 2,20 meter boven dat gedeelte bevindt en geen onderdeel van het scherm, in welke stand dat ook staat, zich op minder dan 0,50 meter van het voor het rijverkeer bestemde gedeelte bevindt en geen onderdeel verder dan 1,50 meter buiten de opgaande gevel reikt.

12) Een bouwvergunning als bedoeld in artikel 40, lid 1 van de Woningwet of een melding bouwvoornemen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van de Woningwet wordt geweigerd indien:

- a) de zonwering of het rolluik zowel op zichzelf als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, in strijd is met redelijke eisen van welstand; een en ander op grond van de beoordeling zoals gegeven in artikel 11 van deze nota;
- b) in het belang van de verkeersveiligheid;
- c) in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van het in of in de nabijheid gelegen onroerend goed.

VI. Slot.

In het bovenstaande worden duidelijke voorschriften gegeven waar reclame wat de maatvoering, materiaal, vorm en plaats betreft, aan zal moeten voldoen. Voldoet de reclame aan deze richtlijnen dan rest nog de welstandsbeoordeling. Dit laatste blijft uiteraard een gegeven, waar de deskundigen het weliswaar over eens zijn, maar belanghebbenden (aanvrager) volstrekt anders over kunnen denken.

Gaat u met bovenstaande beleidslijnen akkoord dan zal de raad binnenkort, uiteraard na de nodige inspraak, voorstellen doen met betrekking tot de wijziging van de A.P.V. en Bouwverordening

Burgemeester en wethouders van Hattem,
Datum: 13 september 1996.

BEKENDMAKING

Burgemeester en wethouders geven kennis van het besluit van de raad van 24 maart 1997 tot vaststelling van de "Nota Reclamebeleid". De nota heeft betrekking op het grondgebied van de hele gemeente, specifiek wordt evenwel aandacht besteedt aan reclame binnen het beschermde stadsgezicht. In de nota wordt onder meer aangegeven wat onder reclameobjecten moet worden verstaan en waaraan deze moeten voldoen, c.q. aan welke aspecten bij de beoordeling acht wordt geslagen. Gedacht moet hierbij ondermeer worden aan de afmeting, plaatsing, maximum aantal, uiterlijke verschijningsvorm. Tevens wordt nog ingegaan op het al dan niet of onder voorwaarden toestaan van zonwering, rolluiken, vlaggen, vanen en spandoeken.

De nota ligt met ingang van 10 april 1997 voor een ieder ter inzage ter gemeentesecretarie, sector Ruimtelijke Ordening en Beheer. Een ieder kan op zijn verzoek een afschrift verkrijgen van de ter inzage gelegde nota. De nota treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking. Voorzover bepaalde delen van deze nota als ene besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen worden beschouwd, kan hiertegen op grond an die wet een bezwaarschrift worden ingediend bij de gemeenteraad en wel binnen zes weken na de datum bekendmaking. Het bezwaarschrift moet worden ondertekend en moet tenminste bevatten: naam en adres, een dagtekening, een omschrijving van het besluit en de gronden van het bezwaar. Een bezwaarschrift schorst de werking van het besluit niet. In geval van onverwijld spoed kan de president van de Arrondissementsrechtbank, sector bestuursrecht, Postbus 205, 7200 AE Zutphen, bij afzonderlijk schrijven verzocht worden een voorlopige voorziening te treffen. Voor de behandeling van een verzoek om een voorlopige voorziening zijn griffierechten verschuldigd.

Hattem, 9 april 1997

Burgemeester en wethouders van Hattem,
de secretaris, de burgemeester,

H. Wemmenhove C. Abbenhues

Afschrift aan:

- publicatiebord
- Markt 1
- R.O.